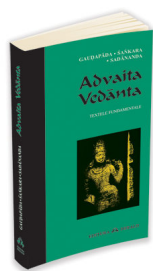

Advaita Vedanta

In mediile filosofice indiene Vedanta desemneaza ansamblul conceptiilor expuse in upanisade si in textele ulterioare acestora - care continua traditia doctrinara initiata de upanisade - conceptii ce se caracterizeaza printr-un cadru metafizic monist-idealism - printr-o soteriologie a...

Rating: Nu a fost evaluat inca

Pret:

Pret catalog: 32,00 lei

Pret cu reducere: 30,48 lei

Pretul de vanzare: 32,00 lei

[Pune o intrebare despre aceasta carte](#)

Descriere

In mediile filosofice indiene "Vedanta" desemneaza ansamblul conceptiilor expuse in upanisade si in textele ulterioare acestora, care continua traditia doctrinara initiata de upanisade, conceptii ce se caracterizeaza printr-un cadru metafizic monist-idealism, printr-o soteriologie a renuntarii si a transcenderii individualului. Cel putin sub aspectul conceptiilor ontologic-metafizice sau al celor mistic-soteriologice, upanisadele contin in totalitate doctrina clasica a Vedantei, chiar daca structura expunerii este inca dezordonata si nesistematica. Chiar si un text "Upanisad" foarte vechi, cum ar fi "Brhadaranyaka" (cea mai veche scriere "Upanisad") inglobeaza intreaga doctrina metafizica vedantina. Conceptii precum identitatea dintre Sinele individual (atman) si principiul universal (brahman), caracterul transcendent al principiului, teoria idealista asupra existentei, renuntarea, practica ascetica si disolutia egoului ca singurele cai catre mantuire se regasesc, fara diferente semnificative, atat in upanisade cat si in scrierile clasice ale scolii Advaita Vedanta. Sub aspectul conceptiilor cosmologice sau antropologice upanisadele dovedesc un nivel ridicat de heterogenitate care nu se va regasi in Vedanta clasica ulterioara. Totusi, din acest ansamblu heterogen de conceptii isi va selecta Vedanta clasica doctrinele ce vor constitui sistemul sau cosmologic si antropologic. Asadar, doctrina Vedantei clasice este inglobata aproape in totalitate in upanisade chiar daca, la nivelul acestor scrieri, teoriile care ulterior vor constitui cosmologia sau antropologia vedantina coexista alaturi de numeroase alte teorii concurente ce nu isi vor gasi loc in forma clasica a doctrinei vedantine.

Prin urmare, Vedanta reprezinta prima sistematizare a teoriilor vehiculate in upanisade. Ceea ce da identitatea scolii Vedanta este sistemul metafizic propus de aceasta; filosofii vedantini nu vizeaza atat o explicare a lumii cat, mai degraba, o transcendere a ei, o reducere a existentei ei la existenta principiului. Vedanta isi definitiveaza partea esentiala a doctrinei inca din perioada redactarii upanisadelor, secolul IX (secol in care a trait Sankara) marcand doar expunerea acestor idei intr-un intreg coerent si bine sistematizat. Aceasta filiatie dintre traditia vedica si Vedanta reiese cu evidenta si din analiza semantica a numelui "Vedanta". In sanskrita "Vedanta" este compus din "Veda" si "anta" ("sfarsit" - in limba sanskrita); deci, sensul acestui termen ar fi acela de sfarsit, portiune finala a Vedei. Relatia de continuitate dintre Veda si Vedanta nu este insa una exclusiva, asa cum incearca uneori sa sugereze filosofii vedantini. Continutul ideatic al Vedei este caracterizat de un nivel ridicat de heterogenitate, tendintele catre investigatia de tip metafizic coexistand alaturi de conceptii mitologice de o mare diversitate. Vedanta este continuatoare a demersului metafizic de analiza initiat in textele Vedei, ea abandonand in mare masura cosmologia de tip mitologic ce se gasea in Veda.

Orientalistica europeana restrange sensul termenului "Vedanta" la literatura si la doctrina din perioada post-upanisadica, perioada in care filosofia vedantina dobandeste caracteristici de sistem. De obicei se considera ca primul text ce expune doctrina Vedantei este "Mandukya-Karika" lui Gaudapada (secolul VIII) insa este greu de gasit in aceasta scriere un element care sa o indreptateasca cu tarie la statutul de initiatoare fie a unei doctrine, fie macar a unui mod de expunere. Un rol aparte in corpusul literar al Vedantei il are "Brahma-Sutra" lui Badarayana, lucrare mai veche decat "Mandukya-Karika" si care va fi acceptata drept text cu o mare autoritate de catre toti filosofii importanti ai Vedantei. De fapt, o parte importanta din lucrarile fundamentale ale filosofiei Vedanta se infatiseaza drept comentarii la Brahma-Sutra lui Badarayana. Acest text se prezinta ca o sinteza extrem de succinta a ideilor din upanisade; caracterul sau foarte succint il face insa greu de interpretat pe multe portiuni si de aceea exista numeroase rezerve in acceptarea lui drept exponent al gandirii Advaita-Vedanta. Consacrarea filosofiei vedantine ca sistem are loc in secolul IX, odata cu Sankaracarya si cu cei patru principali discipoli ai acestuia: Suresvara, Padmapada, Hastamalaka si Totaka. Acestia sunt cei care dau forma clasica, matura a filosofiei Advaita-Vedanta; in lucrarile acestora este expus intr-o maniera sistematica un ansamblu de idei metafizice, cosmologice, antropologice si soteriologice.

Literatura de sorginte vedantin-monista va continua sa se scrie pana in zilele noastre, chiar daca inovatiile ideologice sunt minore in lucrarile ulterioare lui Sankara. Astazi Advaita-Vedanta detine, intre toate scolile filosofice ale hinduismului, un rol privilegiat, aceasta constituind "filosofia oficiala" a religiei hinduse.

Reviews

Nu exista comentarii pentru acest produs.